

- 2) Czy art. 34, 35 i 36 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, właściwie interpretowane, stoją na przeszkodzie stosowaniu art. 3 ust. 2 ustawy krajowej nr 8 z dnia 14 stycznia 2013 r. ustanawiającego obowiązek etykietowania wskazującego państwo pochodzenia w odniesieniu do produktów otrzymanych w wyniku obróbki w krajach zagranicznych, które wykorzystują włoskie oznaczenie „skóra” – w odniesieniu do produktów ze skóry zgodnie z prawem poddanej obróbce lub wprowadzonej do obrotu w państwach niebędących członkami Unii Europejskiej, ponieważ taka ustawa stanowi środek o skutku równoważnym z ograniczeniem ilościowym zakazanym przez art. 34 TFUE i nieuzasadnionym w świetle art. 36 TFUE?
- 3) Czy art. 3 i 5 dyrektywy 94/11/WE<sup>(1)</sup>, właściwie interpretowane, stoją na przeszkodzie stosowaniu art. 3 ust. 2 ustawy krajowej nr 8 z dnia 14 stycznia 2013 r. ustanawiającego obowiązek etykietowania wskazującego państwo pochodzenia w odniesieniu do produktów otrzymanych w wyniku obróbki w krajach zagranicznych, które wykorzystują włoskie oznaczenie „skóra” – w odniesieniu do produktów ze skóry zgodnie z prawem poddanej obróbce lub wprowadzonej do obrotu w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej?
- 4) Czy art. 3 i 5 dyrektywy 94/11/WE, właściwie interpretowane, stoją na przeszkodzie stosowaniu art. 3 ust. 2 ustawy krajowej nr 8 z dnia 14 stycznia 2013 r. ustanawiającego obowiązek etykietowania wskazującego państwo pochodzenia w odniesieniu do produktów otrzymanych w wyniku obróbki w krajach zagranicznych, które wykorzystują włoskie oznaczenie „skóra” – w odniesieniu do produktów ze skóry otrzymanej przez obróbkę w państwach niebędących członkami Unii Europejskiej i niewprowadzonych jeszcze do obrotu w Unii?
- 5) Czy art. 60 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013<sup>(2)</sup> z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny, właściwie interpretowany, stoi na przeszkodzie stosowaniu art. 3 ust. 2 ustawy krajowej nr 8 z dnia 14 stycznia 2013 r. ustanawiającego obowiązek oznakowania wskazującego państwo pochodzenia w odniesieniu do produktów otrzymanych w wyniku obróbki w krajach zagranicznych, które wykorzystują włoskie oznaczenie „skóra” – w odniesieniu do produktów ze skóry otrzymanej przez obróbkę w państwach członkowskich Unii Europejskiej i niewprowadzonych jeszcze do obrotu w Unii?
- 6) Czy art. 60 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny, właściwie interpretowany, stoi na przeszkodzie stosowaniu art. 3 ust. 2 ustawy krajowej nr 8 z dnia 14 stycznia 2013 r. ustanawiającego obowiązek etykietowania wskazującego państwo pochodzenia w odniesieniu do produktów otrzymanych w wyniku obróbki w krajach zagranicznych, które wykorzystują włoskie oznaczenie „skóra” – w odniesieniu do produktów ze skóry otrzymanej przez obróbkę w państwach niebędących członkami Unii Europejskiej i niewprowadzonych jeszcze do obrotu w Unii?

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 100, s.37.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 269,s.1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)  
w dniu 18 kwietnia 2014 r. – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände –  
Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. przeciwko Teekanne.**

**(Sprawa C-195/14)**

(2014/C 245/04)

*Język postępowania: niemiecki*

**Sąd odsyłający**

Bundesgerichtshof

**Strony w postępowaniu głównym**

*Strona skarżąca:* Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

*Strona pozwana:* Teekanne GmbH & Co. KG

### Pytanie prejudycjalne

Czy etykietowanie i prezentacja środków spożywczych oraz reklama w tym celu mogą poprzez wygląd, nazwę albo obrazowe przedstawienie wywołać wrażenie co do obecności określonego składnika, mimo że ten składnik faktycznie nie jest obecny i wynika to już z samego wykazu składników zgodnie z art. 3 ust.1 pkt 2 dyrektywy 2000/13/WE <sup>(1)</sup>?

<sup>(1)</sup> Dyrektywa 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych, Dz.U. L 109, s. 29, w brzmieniu zmienionym po raz ostatni przez dyrektywę Rady 2013/20/UE z dnia 13 maja 2013 r. dostosowującą niektóre dyrektywy w dziedzinie bezpieczeństwa żywności, polityki weterynaryjnej i fitosanitarnej w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji, Dz.U. L 158, s. 234

---

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 22 kwietnia 2014 r. – János Kárász przeciwko Nyugdíjfolysító Igazgatóság**

**(Sprawa C-199/14)**

(2014/C 245/05)

*Język postępowania: węgierski*

### Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

### Strony w postępowaniu głównym

*Strona skarżąca:* János Kárász

*Strona pozwana:* Nyugdíjfolysító Igazgatóság

### Pytania prejudycjalne

Czy art. 17 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że przypadki pozbawienia i zawieszenia lub przerwania wypłaty emerytury, do której nabyte zostały uprawnienia z racji osiągnięcia określonego wieku, stanowią naruszenie prawa własności zapisanego we wspomnianym postanowieniu?

---

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 23 kwietnia 2014 r. – István Tivadar Szabó przeciwko Nemzeti Adó és Vámhivatal Közép dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága**

**(Sprawa C-204/14)**

(2014/C 245/06)

*Język postępowania: węgierski*

### Sąd odsyłający

Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság.

### Strony w postępowaniu głównym

*Strona skarżąca:* István Tivadar Szabó.

*Strona pozwana:* Nemzeti Adó és Vámhivatal Közép dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

### Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sąd krajowy jest zobowiązany w postępowaniu administracyjnym – którego przedmiotem jest sądowa kontrola decyzji przyjętej przez organ administracyjny państwa członkowskiego w wyniku skargi wniesionej przez podmiot prywatny, którego decyzja ta dotyczy – do zbadania, czy krajowy przepis, na którym opiera się decyzja administracyjna, jest sprzeczny z jednym z przepisów prawa Unii, który jest bezpośrednio stosowany, a ponadto ma znaczenie dla danej sprawy?